

ΒΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΜΑΝΙΑ

Σήμερα εκδίδονται περί τις είκοσι εφημερίδες στάς 'Αθήνας και χαμηλά δεκαοκτώ περιοδικά. 'Ε! λοιπόν από 56 ετών, το 1870, εξέδιδοντο περισσότερες εφημερίδες στην πρωτεύουσα. Για περιέργεια άκουστε τους τίτλους: μερικοί είναι άσχετά περίεργοι. Αιών, 'Ανατολή, 'Αλήθεια, Παλιγγενεσία, Αύγη, Μέριμα, 'Εθνοφύλαξ, Φοιτητής, Μέλλον Φώς, 'Εθνικόν Πνεύμα, 'Εκλεκτική, 'Εφημερίς της Κυβερνήσεως, 'Αθήναι, Προμηθεύς, Δικαιοσύνη, Συστήσις, Πρωτόνός Κήρυξ, 'Εφημερίς τών Παίδων, 'Ηχώ της 'Ελλάδος, Πνοή, Πλάστιγξ, 'Εθνική Άσπις, Φήμη, 'Εφημερίς τών Φιλοπαθών, 'Εθνική Σημεία, Κρήτη, Τετραστάλλος, Ψαλίδω, Κώνωπες, Αόγος, Νόμιμος, Άσπη της 'Ανατολής, Χρόνος, 'Ανθοδέσμη, Άλγος, Γαΐδαρος, Μικρός Γαΐδαρος, 'Ελλάς, 'Ανεξαρτησία, 'Ο Ταχυδρομός τών 'Αθηνών (Γαλλικός οί τρεις τελευταίες) 42 εφημερίδες διαλάσις, δηλαδή από όσες εκδίδονται σήμερα! Και αν λάβη κανείς υπ' όψιν και την διαφοράν του πληθυσμού τών μεταξύ του 1870 (ή πρωτεύουσα δεν είχε τότε παραπάνω από 50 χιλ. κατοίκους) και του 1926, λέιθεται ότι οί σημερινοί 'Ελληνες, παρ' όλην την εφημεριδομανία τους όχρουν παραβαλλόμενοι με τους προγόνους των του 1870. Σήμερα αν ύποτειθι ότι ο πληθυσμός τών 'Αθηνών είναι 700 χιλ. δεδομένου ότι εκδίδονται 20 εφημερίδες, ή αναλογία είναι μία εφημερίδα στις 35 χιλ. κατοίκους, ενώ το 1870 αναλογισσε περίπου μία εφημερίδα σέ χίλιους κατοίκους, αφού εξέδιδοντο 42 εφημερίδες και ο πληθυσμός τών 'Αθηνών μόλις έφθιανε τις 50 χιλ. 'Αλλά περιοδικά τό έτος έζειν έβγαίναν λιγώτερα από σήμερα (πολύ περισσότερα αναλόγως του τότε πληθυσμού), έξη μόνον, έπαισχιαξες δέ εφημερίδες 40, από τις όποιες έννα! στάς Πάτρας, και έξη! στη Σύρο.

.....
 δούν έδώ μέσα:
 — Κρήνου, χαμηλώσε!
 — Όψ!
 Κι' ή Δώρα αναγκάζοταν νά χαμηλώνη, για νά μιν την βλέπουν στεκνίονι πού περνούσαν...

— Πάμε λοιπόν!
 — Όχι!
 — Μα τί θέλεις επιπέλους;
 — Τώρα, τώρα θά ιδής.

Τη στιγμή έκεινη, κάποιος έλκισε τό ανοιχτό τζάμι του πλαγινού παραθύρου. 'Ο Νίκος είδε καλά πως ήταν ό Ευαγγελίσης. Μά κι' ή Δώρα...

— 'Ηράφτρα σου! της είπε. Κλείνει τό σπίτι για νά φύγη. Τώρα θά την ιδούμε κι' έξω και... θά βεβαιωθούμε.

'Η Δώρα κατάλαβε 'Ο άντρας της τάξερε δια. Δέν την είχε παρακολουθήσει για νά μάθη' ήξερε από ποιόν και πού πήγαινε και με ποιόν. Τό πράγμα δέν είχε θεράπεια και κάθε άρνηση θάταν περιττή. 'Αποφάσισε τότε νάμνηθι γενναία.

— Νίκο, τού είπε με άλλο πιά ύφος. Πρόσσεξ μήν κίνηρη χαμηλά τρέλλα! 'Εγώ σου λέω νά φύγουμε. Δέ θέλεις; Τόσο τό χειρότερο! Τώρα θάνοίξη κείνη πόρτα, ναί, και θά βγη... ήράφτρα μου. 'Αλλά έγω θά βγάλω τις φωνές και νά τό ξέρης. Θά φωνάξω!
 — Όρατα! Έκαμε ό Νίκος. 'Άλλο πού δέν ήθελα κι' έγώ. Τό βλέπεις όμως αυτό;

'Εσυρ από την τσέπη του ένα πιστόλι. Κι' εξακουθήσε:
 — 'Αν βγάλης τσιμουδιά, θά το υ ρίξω από δω και θά τό ν σκοτώσω! Και νά πο!

Πραγματικώς, 'Η ποστούλα ξανάνοιξε, ό Ευαγγελίσης βγήκε και, αφού την κλείδωσε σάν καλός νοικοκύρης, φίλαξε τό κλειδί και τράβηξε ήσυχα-ήσυχα πρός τά κάτω. ('Ακολουθεί)

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Δ. Τ.

'Ανίγει περισσότερον στον κινητόν πληθυσμόν τών 'Αθηνών, διότι πέραν τόν περισσότερον καιρό στό Λονδίνον όπου είναι ή μία εκ τών έκλεκτών αδελφών της εργασιστημένη. *Όταν δέν είναι στη Ρώμη όπου είναι ή άλλη, και όταν δέν είναι εκεί, είναι στό Παρίσι όπου παραμένει ό αδελφός της και έπομένως αί 'Αθήναι χρησιμοποιούνται για έξουρασι στην τόσο πολυέγγλητη εύρωπαϊκή ζωή. 'Η εμφάνισή της «πανασειονέ», έχει όρατα μάτια, είναι πολύ μεγαλοκινή, σιλουέτα φίνα, τό ντύσιμό της άνίγει στην άριστοτεχνιζότητα της έξολ-σόμπε. Συγκαταλέγεται μεταξύ τών φάιν. Είναι εζάντως ευχάριστη και ένδιαφερόμεσα συνομιλήτρια, μόνον πού όμιλεί τόσο σιγά σχεδόν ψιθυριστά, ίσως για νά ελαφροσθή — και δικαιοσ — τό ρητόν «τά καλά κόποις κτώνται». 'Η Μοντιζίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Την παρελθούσαν Τετάρτην τσάι-μπαρίτζι παρά τή ν. και τή ζ. Πράττερο εκ Κοινβόλεως.



'Η παρθένοσ και τό θεϊόν βρέφοσ. ('Ανάγνωρον του Λονκά ντελλά Ρόμλια)

'Η οικοδέσποινα έφρασε τουαλέττα από ζωοφόρι και βελούδο μαύρο, ή διςΝται-ήνη Πράττερο έφρασε θανασίαν τουαλέττα-Μοντέλο Βιοννέ από βελούδο τιγιέλ, πού σχηματίζει «παννο» σιπεροπέ πλαισιωμένη μεμιά σειρά στράς όμοιόχρουμε.

— 'Η αϊθουσα τού μπαρίτζι πολύ ευχάριστη, με ένα πελώριον «ρουίντιν» πού χρησιμοποιε για «άλζορ» τοποθετημένο άναυπαντιζό ντιράνι σέ απόχρωσιν τού τοίχου γκρι-μπλέ.

— Μεταξύ τών κομμωτήρων μπαρίτζιερών ήσαν ή ζ. Φορέλ τουαλέττα μαύρη και πράσινη πού την διακρίνει ιδιαίτερη ζαλαισθησία, και μαύρο βελουδένιο υπέρσ άφριζανίζον, ζ. και ζ. Γεωργιάδη σιμπαθέστατον σύνολον βιολέ, ζ. και δις Βογγή μαύρα και ριντά γκρι, δις Πουλοπούλου ζοιροτάτη τουαλέττα μπλε-ροσά και μαύρη, ζ. και ζ. Σταμπολ-τέη λιαν κομμη φόρεμα πράσινο ζορι σου ήν, δις Α. Φορέστη τουαλέττα μαύρη και ροσ.

— Την παρελθούσαν Παρασκευην δεξίσις παστίζα παρά τή ν. και τή ζ. Γ. Μουφροτάου. 'Η οικοδέσποινα πολύ έμφορη με τουαλέττα βιολέ. 'Ενα άπασρεμέν-έξαρτηζό από έσοριν ζαλαισθητόν άριστοτεχνιζότητος και ιδιοτύπου διακοσμήςσεσ. Θανασία κορυφοτεχνιζόμένο Σάτς και Κοπενάτζ, συνδιασμοί ζοριμάτων επί-

πλων, τοίχου και ριντά, λιαν άρμονιζοί.
 — Μεταξύ τών νεκλιμένων ζ. και ζ. Ρεδιάδη, ζ. και ζ. Παλαδημιγιάου, ζ. ζ. Ν. Ζίννη, ζ. ζ. Παπαγαμνοπούλου, ζ. και ζ. Βασιλειδη, ζ. και ζ. Μεταζά κλπ.

— Από τους πλέον επιτυχετζι χοροσ της έπολής όρισμένωσ θά είναι ή δοθησομένη χορευτική έσπερις από τού Συνδέσμου Κυριών και Δεσποινιδών πρός προστασίαν και περιθαλψιν άποφών βρεφών, ήτις δίδεται στάς 21 τρέχ. στην θαυμασιώς άνακαινισθείσαν αϊθουσαν του Καπρίσ.

'Η όργανοτική έπιτροπή άποτελείται από τάς ζ. ζ. Μ. Γεωργαντά, Α. Λαλλιέου, Θρασ. Ζαίρη, Θ. Σινανιδίου, Α. Πασπάτη, Α. Σούτζου, Δ. Καλβοζορέση, Κ. 'Αλεξανδροή, δίδας Α. Δέλτα, Δ. Σαμουάτση, Ρ. 'Ισογόνη, Μ. Λαγκαδά, Α. Λεζού, Α. Ψαλιώφ, Μ. Κοστήη.

— Παρ' όλη την άφθονίαν τών τειποτικών αϊθουσών, όλοι σχεδόν κάθε απόγευμα έχουν κίνησιν, διότι κάθε μία εξ αυτών συγκεντρώνει και άλλους τύπουσ και έπομένωσ κάθε τή-ρομή της τακτικώς θιασώτιδές του.

— Όσες 'Αθηναίεσ είναι φανατικά θιασώτιδες του χοροδού έν εγκαταλείπουν επ' ούδενι λόγω τό Καπρίσ και τό Ντεκίς όπου χορεύουν και έν όσφ έχουν σερβίρη τό τσάι τους. 'Η Μοντιζίν